

Муқәддәс Китап

Инжіл 24-қисим

«Юһанна «2»»

© Муқәддәс Китап 2012

CC BY-SA 4.0

www.mukeddeskalam.com

«Уйғурчә Муқәддәс тәржимиси»

Инжил 24-қисим

«Юһанна «2»»

(Расул Юһанна язған иккинчи мәктүп)

Кириш сөз

Бу қисқа хәтнің муәллипи расул Юһанна. У бу хетини өзигә тонуш «**Худа тәрипидин талланған ханимға вә униң әзиз балилириға**» язған. Рошәнки, Юһаннаниң униңға билдүргән һөрмитидин у Рәббимизгә зич алақидә жүридиған бир аялдур.

Бәзи алимлар «**Худа тәрипидин талланған ханим**»ни әмәлийәттә бир аял әмәс, бәлки мәлум бир етиқатчи җамаәткә, шундақла униң «балилири» әшу җамаәттин туғулған башқа җамаәтләргә символ яки вәкилдур, дөп қарайду. Биз шундақ қаримаймиз; сәвәви вә башқа бир нәччә мунасивәтлик ишлар тоғрисида «қошумчә сөз»имиздә тохтилимиз.

Хәтнің мәзмуниға кәлсәк, хәт бу ханимни ригбәтләндүрүш вә униңға җекиләш сөзи болуш сүпитидә йезилған. Юһанна бу ханим вә «балилири»ға: (1) хуш хәвәрдә аманәт қилинған улук роһий байлиқларни қолидин бәрмәслик; (2) бу байлиқлар арқилиқ еришкән «роһий зимин»ни чиң тутуп, Иблисниң сахта тәлим бәргүчиләр арқилиқ йәткүзгән һейлә-микри алдида бу «зимин»ни қолидин бәрмәслигини өтүнүп-җекиләйду (бу тәлим бәргүчиләрнің ялған-алдамчиликлири «Юһанна (1)»дики «Кириш сөз» вә «Қошумчә сөз»дә азрак тәсвирлиниду).

Хәтнің мәзмуни: —

1. Салам (1-4-айәтләр)
2. Мөһир-мүһәббәтлик һаят (5-6-айәтләр)
3. Сахта тәлим бәргүчиләрни рәт қилиш (7-11-айәтләр)
4. Ахирқи сөз (12-13-айәтләр)

.....

Юһанна «2»

«Расул Юһанна язған иккинчи мәктүп»

1¹⁻² Мәнки ақсақалдин Худа тәрипидин талланған ханимға вә униң әзиз балилириға салам! Мән силәрни һәқиқәттә сөйимән вә ялғуз мәнла әмәс, йәнә һәқиқәтни тонуғанларниң һәммиси биздә яшаватқан вә шундақла әбәткичә бизгә яр болидиған һәқиқәтни дәп силәрни сөйиду. ³ Худаатидин вә Атиниң Оғли Рәб Әйсә Мәсиһдин шапаәт, рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!

⁴ Балилириңниң арисидә биз Атидин әмир тапшурувалғандәк һәқиқәттә маңғанларни көргиним үчүн интайин хурсән болдум.

Һәқиқәттә чиң туруш, сахтилықтин һези болуш

⁵ Әнди, һөрмәтлик ханим, мән сәндин бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли, дәп өтүнимән. Мениң саңа йезип өтүнгиним йеңи бир әмир әмәс, бәлки дәсләптин тартип биздә бар әмирдур. ⁶ (меһир-муһәббәт шуки, униң әмирлиригә әмәл қилип меңиштур). Мана бу әмир силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк, униңдә меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур. ⁷ Чүнки нурғун алдамчилар дунияниң жай-жайлирида чиқти. Улар Әйсаниң дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду. Бундақлар дәл алдамчи вә дәжғалдур. ⁸ Биз вә өзәңлар сиңдүргән әжирни йөқитип қоймай, бәлки толук инъамға егә болушүңлар үчүн, өзәңларға ағаһ болуңлар. ⁹ Кимки Мәсиһниң тәлимидин һалқип чиқип, униңдә чиң турмиса, Худа униңға егә болмайду. Лекин Униң тәлимида чиң турғучи болса, Ата һәм Оғул униңға егә болиду. ¹⁰ Әгәр бириси Униң

1:1-2 «Мәнки ақсақалдин Худа тәрипидин талланған ханимға вә униң әзиз балилириға салам!» — «ақсақал» мошу йәрдә «жамаәтниң ақсақили» яки пәкәт «мән керидин...» дегән мәнадила ишлитилиду. «Худа тәрипидин талланған ханим» — «ханим» һәқиқий бир аял ханимни көрситиши мүмкин, болмиса мәлум бир жамаәтни көрситишиму мүмкин. «Кириш сүз»имиздә ейтқинимиздәк биз уни һәқиқий мәтивәр етиқатчи ханимни көрситиду, дәп қараймиз.

— «Әзиз балилири» дегән (1) жисаманий балилири; (2) «роһий балилири»; (3) һәм жисманий һәм роһий балилирини көрситиши мүмкин. Биз 3-пикиргә майилмиз («роһий балилири» болса бу ханимниң зувалиғи вә вәстиси билән Худаниң йолиға киргәнләрни көрситиду. «Кириш сүз»имизни, 9-айәтни, «3Юһ. 4-айәтниму көрүң»). «Мәнки ақсақалдин... салам!» — барлиқ хәтлиригә охшаш, расул Юһанна өзиниң ким екәнлигини беваситә көрсәтмәйду. **1:3** «рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик силәргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!» — бази кона көрсәтмиләрдә «рәһим-шәпқәт вә хатиржәмлик биләргә һәқиқәт вә меһир-муһәббәт ичидә болғай!» дәп пүтүлгән.

1:5 Юһ. 13:34; 15:12; Әф. 5:2; 1Тес. 4:9; 1Пет. 4:8; 1Юһа. 2:7; 3:23; 4:21.

1:6 «Мана бу әмир силәр бурундин тартип аңлап келиватқандәк, униңдә меңишиңлар үчүн силәргә тапиланғандур» — көздә тутулған әмир чоқум алдинки 5-айәттә тилға елинған «бир-биримизгә меһир-муһәббәт көрситәйли».

1:6 Юһ. 15:10.

1:7 «Чүнки нурғун алдамчилар дунияниң жай-жайлирида чиқти» — немишкә «чүнки» дәйду? Бизниңчә 5-7-айәт билән бағлиқтур. Алдамчилар, сахта тәлим бәргүчиләр вә сахта пайғәмбәрләр тәрипидин алдинип қелишиниң алдини елиштики бирдин-бир йол 5-7-айәттә тилға елинғандәк Худаниң һәмраһлиғида меһир-муһәббәт ичидә яшаштур. «Улар Әйсаниң дунияға инсаний тәндә кәлгән Мәсиһ екәнлигини етирап қилмайду» — «инсаний тәндә» (яки «инсан тенидә») грек тилида «әттә» билән билдүрилиду. Башқа бирхил тәржимиси: — «Улар Әйсә Мәсиһниң дунияға инсан тенидә кәлгәнлигини етирап қилмайду».

1:7 Мат. 24:5,24; 2Пет. 2:1; 1Юһа. 4:1.

1:8 «Биз вә өзәңлар сиңдүргән әжирни йөқитип қоймай, бәлки толук инъамға егә болушүңлар үчүн, өзәңларға ағаһ болуңлар» — «биз вә өзәңлар сиңдүргән әжир» бәлким Юһанна, шу ханим вә униң балилири билән билдә Худаниң йолида ишләп, хуш хәвәр йәткүзүп, бәшқиларни Худаниң йолиға башлаш әжирини көрситиду. Шу сахта тәлим бәргүчиләр уларниң Худа үчүн чиқарған мевисини йөқатмақчи, әлвәттә.

1:9 «Кимки Мәсиһниң тәлимидин һалқип чиқип, униңдә чиң турмиса, Худа униңға егә болмайду» — «тәлимдин һалқип чиқип» грек тилида «илгири бесип» дегән билән ипадилиниду. Бу бир кинайилик, һәжвий гәптур. Мәсиһниң тәлимидин һеч қандақ сөз-едиһиләр «илгири турмайду», әлвәттә. Мәсиһниң тәлимидин һалқип һәр

тәлимини елип кәлмәй силәрнің йениңларға кәлсә, уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар.¹¹ Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур.

¹² Силәргә пүтидигән йәнә көп сөзлирим бар еди; лекин қәғәз билән сияһни ишләткәндин көрә, хошаллиғимизниң толуп тешиши үчүн йениңларға берип дидар көрүшүп сөзлишишни арзу қилимән. ¹³ Худа тәрипидин талланған һәдәңниң балилиридин саңа салам!

қандақ башқа сөз-едийиләргә өтүш һеч қандақ «илгириләш» әмәстур, әлвәттә. **«Лекин Униң тәлимидә чиң турғучи болса, Ата һәм Оғул униңға егә болиду»** — «Мәсиһниң тәлими... Униң тәлими...» — һәм Мәсиһ Өзи бәргән тәлим һәм расулла Униң тоғрилиқ бәргән тәлимниму тәң көрситиду.

1:10 «Әгәр бириси униң тәлимини елип кәлмәй силәрнің йениңларға кәлсә, уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар» — «Униң тәлими» грек тилида «мошу тәлим» дегән сөз билән ипадилиниду; у «Мәсиһниң тәлими». 9-айәтни көрүң. **«уни өйүңларға башлимаңлар һәм униңға саламму бәрмәңлар»** — оқурмәнләрнің есидә барки «салам» (*ибраний тилида «шалом», грек тилида «хаир»*) дегән сөз «Саңа тинич-хатиржәмлик тиләймән» дегән мәнада. Шуңа мошундақ сахта тәлим бәргүчиләргә «салам» ейтишқа болмайду. Юһаннаниң бу дегини уларға әдәпсизлик қилиш керәк дегәнлик әмәс, әлвәттә, бәлки уларға салам беришниң орниға сахта тәлими үчүн тәнбиһ беришиңларға тоғра келиду, дегәнликтур.

1:10 Рим. 16:17; 2Тим. 3:5; Тит. 3:10.

1:11 «Чүнки ундақ адәмгә салам бәргән киши униң рәзил әмәллиригә шерик болғучидур» — «салам» тоғрилиқ жуқуриқи изаһатни көрүң.

1:13 «Худа тәрипидин талланған һәдәңниң балилиридин саңа салам!» — «һәдәңниң балилири» расул Юһанна турған жайдики жамаәттики етиқатчиларни көрситиши мүмкин.

Қошумчә сөз

Биз немә үчүн «Худа тәрипидин талланған ханим»ни мәлум бир җамаәтнің simboli эмәс, бәлки рәбгә тәвә болған һәқиқий бир аял қериндаш (ача яки с

Бәзиләр «расул болған бир адәмнің мошундақ тәнһа турған тул хотунға шундақ бир хәтни йезиши мүмкин эмәс», дәп қарайду (Юһанна униң балилирини тилға алиду, лекин йолдишини һеч тилға алмайду, шуңа уни яки еридин жуда болған яки йолдиши тәрипидин ташливетилгән, дәп ойдайтмиз). Мошундақ пикирдә болған алимлар мошу «ханим»ни әмәлийәттә мәлум бир етиқатчи җамаәтнің символлуқ нами, дәп қарайду. Бу көзқараш бойичә «ханимнің балилири»му башқа мәнада болуши керәк, йәни бу җамаәтнің гувалиғи арқилиқ Худаниң йолиға киргәнләрни көрсәткән болса керәк.

Лекин Юһаннаниң шундақ Худадин қорқидиған ихласмән аялға хәт йезишиниң немә ямини барду? У Рәббимизнің бир «әрзимәс» Самарийәлик аялни етиқатқа кәлтүрүш үчүн, шу чағдики барлиқ қайдә-йосунларни бузуп, униң билән сөзләшкәнлигини өз көзи билән көргән эмәсму? («Юһ.» 4-бап). Дуниядики җамаәтләр ичидә әрқәк қериндашларның җамаәткә йетәкчилик қилиш мәсәулийитини ташлап, җамаәтнің ишлирини ача-сиңил қериндашларның қолиға, уларның бир тәрәп қилишиға ташлап қойидиған әһваллар йоқму? Вә шундақ әһвалларда мошу ача-сиңиллиримиз әмәлийәттә бәзидә интайин бәлән қилмамду? Вә шундақ әһвалларда әтрапида турған, йеши чоңрақ акиларның (Худаниң қой падисини баққидәк қәлби бар болса вә шундақла қолидин кәлсә) мошу ача-сиңиллардин хәвәр елиш вә уларни риғбәтләндүрүш мәсәулийити бар эмәсму? (шуниң билән бир вақитта, уларның җамаәттики әрқәкләрни һәқиқий әр киши болушқа орнидин қопушқа қозғайдиған ролиму бар, әлвәттә).

Бизниңчә муқәддәс язмиларға шәрһ бериштики муһим бир принцип шуки, алди-кәйнидики сөзләрдин башқа бирәр көчмә яки тәмсиллик мәна чиқип турмиған әһвалда, һәр бир текстни сөз йүзидики әң аддий мәнада, сөзмүсөз чүшинишимиз керәк. Дәрвәқә, көп текстләр көчмә мәнада яки тәмсиллик характерида болиду, әлвәттә; лекин мәлум текстни «көчмә мәнада» яки «тәмсилсүпитидә» чүшинишимиз керәк, дәп қарайдиғанлар бар болса, улар мошу көзқарашқа испат кәлтүрүши керәктур. Болмиса, һәр бир текстнің сөзлирини аддий, адәттики мәнада чүшинишимиз лазимдур. Бу хәттики «ханим»ның көчмә мәнаси бар болған испати қени? Әмәлийәттә, әксичә пүткүл муқәддәс язмилар ичидә мәлум бир җамаәтни ихласмән бир аял кишигә охшитидиған бирму мисал тапалмаймиз. Юһаннаниң «үчинчи мәктупи» мәлум бир шәхсскә (йәни Гаюсқа) йезилған йәрдә, немишкә иккинчи хәтни мәлум бир шәхсскә қаритип йезилған, дейишкә болмайду?

Биз бу хәттики намсиз «ханим»ға охшаш бир нәччә ихласмән улук аялни тонушқа несип болдуқ. Улар бәзидә һәр қандақ җамаәтнің алақисидин жирақ туруп ялғуз, тәнһа әһвалда болғини билән уларның әтрапидикиләргә болған тәсири хелә күчлүк, һәтта нурғун кишиләргә Худаниң падишалиғиға кириш васитичиси вә кейин уларға «роһий ана» болған. Улар қедимки заманда өзи тоғрилиқ «Исраил үчүн бир анимән» дегән Дәбораһ исимлиқ аял пәйғәмбәргә охшаш болған («һак.» 5:7). Тәҗрибимиз бойичә

«Юханна «2»»

мошундақ аяллар арқилиқ Мәсһкә кәлгәнләр кейин уларға нисбәтән тәбиий һалда «мениң балилирим» болуп қалиду. Бизгә тонуш болған ихласмән тул хотунниң өйиниң ишиги һәр бир өтүп кетиватқан хуш хәвәрчи яки тәлим бәргүчи яш жигиткә очуқ туратти. Униң өйидә турған һәр бир яш мейман тәбиий һалда «мениң балилиримниң бири» болуп қалди (тәржиман өзи «он иккинчи оғлум» еди). Униң өзиниң икки оғли ихласмән адәмләр болғачқа, шу әһвалдин һеч ағринмиған. Гәрчә «балилирим»ниң һәммиси униң мейри-муһәббити, ғәмхорлуғи вә дуа-тилавәтлириниң бир объекти болсиму, өзиниң икки оғли «бизниң мошундақ бир анимиз бар» дәп пәхирлинәтти. Шу сәвәптин биз һеч иккиләnmәй, расул Юһаннаниң «сениң балилириң» дегинидә бу ханимниң һәм җисманий һәм роһий балилириниму көрситиши керәк, дәймиз. Чүнки ундақ тәқвадар һөрмәтлик бир ханим һеч башқичә болмайтти.

Расул Юһанна җекилимигән бир иш тоғрилиқ

Шуниңға диққәт қилишимиз керәкки, Юһанна бу тәқвадар ханимдин бу тәлим бәргүчиләрниң сахта тәлимлиригә өзи рәддийә қилишни өтүnmәйду. Униң өтүнгини пәқәт улардин һези болуш, улар билән барди-кәлди қилмаслиқ вә уларни өз өйидә қобул қилмаслиқтин ибарәт еди. Әлвәттә, сахта тәлимләргә рәддийә бериш керәк вә Худа хизмәткарлириниң бәзилиригә мошу вәзипини тапшуриду; һәтта бәзиләрниң сахта тәлим бәргүчиләрни алдамчилиқтин чиқирип қутқузуш хизмитиму бардур. Лекин бундақ еғир вәзипини Худа барлиқ мөмин бәндилириниң һәммисигила тапшурған әмәс; чүнки сахта тәлим бәргүчиләр хәтәрлик вә һейлигәр шәхсләрдур. Юһанна Әфәсүсқа келиштин илгири, Павлусниң ярдәмчиси болған Тимотий шу йәрдә шундақ хизмәттә болған еди («1Тим.» 1:3-4, 4:16, «2Тим.» 2:14-26).